

ശ്രീമദ്ഭാഗവദ്ഗീത

തൈലമാസിക

പുസ്തകം 6 | ജൂലൈ - സെപ്റ്റംബർ 2017 | ലക്കം 3

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

ജീവനകല എന്നും എവിടെയും പ്രസക്തമായ വിഷയമാണ്. ഏതു വിഷയവും എന്നും എവിടെയും പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജീവിതം ആസ്വാദ്യകരമാക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയാണ് ആ വിഷയത്തിലൂടെ അദ്ധ്യാപകനായാലും പ്രഭാഷകനായാലും എഴുത്തുകാരനായാലും ചെയ്യേണ്ടത്. ജീവിതം കഴിഞ്ഞുപോയ കഠിന അനുഭവങ്ങളുടെ കഥയല്ല. വരാൻ പോകുന്നതും ഊഹിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സ്വപ്നകഥകളല്ല. മറിച്ച് ഈ നിമിഷത്തിൽ നമ്മൾ എന്തോ, അതാണ്. അത് സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളുടെയും നാനാവിധ വികാര വിചാരങ്ങളുടെയും ഒരു ആകത്തുകയാണ്. അതവർക്ക് ബോദ്ധ്യംവന്ന് ആ വിധമുള്ള ഞാൻ എന്ന ബോധം ഈശ്വരീയമാണെന്നും തുടർന്നു മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിന് സഹായകമാകുംവിധം അതത് വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. 'അപ്പോളവർ സ്വതന്ത്രമായി വേണ്ടവിധം കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കും. ഫലം എന്തുതന്നെയായാലും അതവർക്ക് ഒരു വിഷയമേ അല്ലാതാവൂ. എന്ത് അനുഭവമുണ്ടായാലും അതിന് കാരണക്കാരൻ താനാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാവില്ല. നിഷ്ഠിതനാവാൻ തോന്നില്ല' അങ്ങനെ strain-ഉം stress-ഉം നിരാശാബോധവും വരും തലമുറകളിൽ ഇല്ലാതാക്കാം.

ഈ പ്രായോഗികസിദ്ധാന്തം ഗീതാശ്ലോകത്തിൽ കാണാം.

കർമണ്യേവാധികാരസ്യേ

മാ ഫലേഷു കദാചന

മാ കർമഫലഹേതുർഭൂരി

മാ തേ സംഗോ/സ്തുകർമണി

2/47

pdms

പുസ്തകം 6 ലക്കം 23
ജൂലായ് - സെപ്റ്റംബർ 2017

ഒരു വർഷത്തേക്ക് : 60 രൂപ

ശ്രീപുരം പബ്ലിക്കേഷൻസ്
മാടായിക്കോണം

ഇരിങ്ങാലക്കുട
തൃശ്ശൂർ - 680 712

shripuramtrust@yahoo.co.in.
www.shripuram.org

പത്രാധിപർ
പ്രകാശ് ഡി.

പത്രാധിപസമിതി
എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ
കെ.പി. ശ്രീധരൻ നമ്പൂതിരി
ഡോ. അജിതൻ പി.ഐ.
വിഷ്ണു ആനന്ദ് എൻ.
ടി.ജി. വിഷ്ണു
കണ്ണൻ കെ.എസ്.
അനൂപ് എസ്.യു.

പ്രസാധകൻ
ശ്രീകാന്ത് സി.

പുറംചട്ട രൂപകല്പന
ഉണ്ണികൊണ്ടമുക്.

അക്ഷരവിന്യാസം, രൂപകല്പന
രവി പാറക്കുന്ന്, തൃശ്ശൂർ.

മുദ്രണം
മമ ഓഫ്സെറ്റ് പ്രിന്റ്,
നട, ഇരിങ്ങാലക്കുട

വിഷയവിവരം

1. അംബികാത്രിശതീ

2

2. സംസ്കൃതപാഠനം - 31

11

3. ഔഷധസസ്യങ്ങൾ - 18
കുറുന്തോട്ടി

18

4. കുട്ടികളുടെ വാല്മീകി രാമായണം - 12

20

5. ലളിതാസഹസ്രനാമം
വ്യാഖ്യാനം - 22

22

7. കേരളീയ ദിവ്യദേശങ്ങളിലെ
താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

25

8. ഭഗവദ്ഗീത - ഒരു പുനർവായന - 11

29

അംബികാത്രിശതീ

സമ്പാദക : അപർണ്ണാദേവി എ.

പരമശിവപുണ്യകോടി നിജഗതിജിതസന്മരാളഗതിഘാടി
കൃതിനിത്യകാമകോടി കോടിരോല്ലസിതചരൂപരിപാടി. 251

പരമശിവന്റെ പുണ്യവും അരയന്ന നടത്തത്തെ തോല്പിച്ച നടത്ത തോടുക്കൂടിയവളും സർവ്വാഭീഷ്ടങ്ങളെയും നേടിയവളും ചന്ദ്രാഭരണവിഭൂഷിതയുമാണ് ദേവി.

ചന്ദ്രാഭരണവതംസാ കംസാരിമുഖൈഃ സുരൈശ്ച നന്തചരിതാ
ഗജമുഖഷണുമുഖജനനീ സാസ്താകം മാനസേ കൃതാസ്ഥാനാ. 252

ചന്ദ്രനെ ആഭരണമാക്കിയവളും കൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ ദേവന്മാരാൽ നമസ്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടവളും ഗണപതി സുബ്രഹ്മണ്യന്മാരുടെ ജനനിയുമായ ദേവി ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചവളാണ്.

പരമശിവദിവ്യജായാ മായാമോഹിതസുരാസുരാ ജനനീ
കുങ്ക്മവിലസിതകായാ പായാന്മാം രക്ഷതീഹ കവിഗേയാ. 253

പരമശിവന്റെ ദിവ്യപത്നിയും സുരാസുരന്മാർ മോഹിതരായ മായയോടുക്കൂടിയവളും കുങ്കുമശോഭയോടുക്കൂടിയ ശരീരത്തോടുക്കൂടിയവളുമായ അമ്മ എന്നെ രക്ഷിയ്ക്കട്ടെ. കവിമാരാൽ പാടിപ്പുകഴ്ത്തപ്പെടുന്ന അമ്മ രക്ഷിക്കും.

ഭൂഷിതരത്താഭരണാശരണാർത്ഥിജനാലികല്പിതാഭരണാ
മുദിതനിജാതഃകരണാ മരണാദിധംസിനീ സദാവരണാ. 254

രത്താഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞവളും ശരണാർത്ഥികളാൽ സമർപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ട ആഭരണത്തോടുക്കൂടിയവളും സതുഷ്ടഹൃദയയും മരണം തുടങ്ങിയവയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവളുമാണ് ദേവി.

ശ്രുതിസുദതീസ്തബകായിതചരണാംഭോജാ ച ഭോജാദ്വൈഃ
കൃതപരിചരണാ വിസ്മൃതകരുണാംബാ ശൈലരാജവരതനയാ. 255

ശോഭനമായ പല്ലകൾപോലെ ശുഭ്രമായ വേദസമൂഹത്താൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട പാദകമലങ്ങളോടുക്കൂടിയവളും ഭോജൻ തുടങ്ങിയവരാൽ ഉപാസിയ്ക്കപ്പെട്ടവളും കാരുണ്യത്തോടുക്കൂടിയവളുമായ പർവ്വതരാജപുത്രിയാണ് ദേവി.

അധരേ ലസിതാരുണ്യം തനൗ തു ഹരമാന്യപൂർണതാരുണ്യം

ലോചനധൃതകാരുണ്യം കരേ കസുന്ദാദിസന്ദൃതാരുണ്യം. 256

അധരം അരുണവർണ്ണത്തോടുകൂടിയവളും ശിവനാൽ ബഹുമാനിയ്ക്കപ്പെട്ട പൂർണ്ണയൗവനാവസ്ഥയോടുകൂടിയ മാറീടത്തോടുകൂടിയവളും കൺകളിൽ കാരുണ്യവുമുള്ളവളും ചുവന്ന കൈകളോടുകൂടിയവളുമായ ദേവി ശോഭിക്കുന്നു.

തത്തേജോ ലസതി ഹൃദി സ്മരാരിസംമാന്യബഹുലീലം
സൃണിപാശാങ്ക്ശഹസ്തം പ്രശസ്തമസ്തോദയാദിഹീനം ച. 257

കാമദേവശത്രുവായ ശിവനാൽ ബഹുമാനിയ്ക്കപ്പെട്ട അനവധി ലീലകളാടിയവളും വില്ലി, കയർ, തോട്ടി എന്നിവ ആയുധങ്ങളായി കൈയിലുള്ളവളും ഉദയാസ്തമയങ്ങളില്ലാത്തവളുമായ ദേവി മനസ്സിൽ ശോഭിക്കുന്നു.

കലിതചരാചരരക്ഷണമക്ഷീണോദ്ദാമവൈഭവം കിമപി
നിഖിലാഗമയന്ത്രകലാസാരം തല്ല്യസതി പുരഭിദാ മാന്യം. 258

ചരാചരങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നവളും ശക്തിക്ഷയമില്ലാത്ത സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയവളും സകലാഗമങ്ങളാകുന്ന രക്ഷകളുടെയും സാരമായിട്ടുള്ളവളും മുപ്പരങ്ങളെ ഭേദിച്ച ശിവനാൽ ബഹുമാന്യയുമായ ദേവി ശോഭിക്കുന്നു.

ഭവചിത്തരാജഹംസീ ഭവഭയമോഹാദിഭേദിനീ ശരണം
സവരക്ഷണകൃതദീക്ഷാ ശിവവാമാങ്ഗോല്ല്യസിതമൂർത്തിഃ. 259

സംസാരലോകമാകുന്ന ചിത്തത്തിലെ രാജഹംസവും സംസാരഭയം, മോഹം എന്നിവയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവളും യാഗരക്ഷയിൽ സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചവളും ശിവന്റെ ഇടത്തേ മടിത്തട്ടിൽ ശോഭിക്കുന്ന മൂർത്തിയുമാണ് ദേവി.

തവ ചരണന്യാസവശാത് പരിപൂതാ ഭൂരിയം ഭൂതൈ
ദേവേശമൗലിസേവ്യാ താം ത്യാമാരാധയാമി ഗിരിതനയേ. 260

ദേവി! നിന്റെ ചരണസേവയാൽ പവിത്രനായ ഞാൻ ദേവേന്ദ്രനാൽ സേവിയ്ക്കപ്പെട്ട നിന്നെ പരവൃതരാജപുത്രി! ആരാധിയ്ക്കുന്നു.

ക്ഷണമിഹ മാതർദൂരേ സ്വാദ്യദി ദൃഷ്ടിഃ ശുഭംകരീ മാന്യാ
അഷ്ടൈശ്വര്യോപി തദാ വിനഷ്ടശോഭോ വികല്യശ്ച. 261

അല്ലയോ അമ്മേ ശുഭകരിയും ബഹുമാന്യവുമായ അങ്ങയുടെ നോട്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ അഷ്ടൈശ്വര്യംപോലും അപ്പോൾ ശോഭമടങ്ങിയതാകും.

അതിലിരട്ടി ഐശ്വര്യം ലഭിക്കുമെന്നർത്ഥം.

അത ഏവ ഹി കാരുണ്യാല്ലോകാംബ ത്വം സദാദൃതഭവാങ്ഗാ
ക്രിഡസി രക്ഷസി കാലേ ജനയസി മോഹാദികാനഥവാ. 262

അതുകൊണ്ട് തന്നെ അമ്മേ അവിടുത്തെ സകലലോകവാസികളും എപ്പോഴും ആദരിയ്ക്കുന്നു. സമയാസമയങ്ങളിൽ മോഹം ജനിപ്പിക്കുകയും കളിയ്ക്കുകയും രക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരമശിവകേളിരസികേ യഃ കോപി ജനസ്തവ സ്തവം കർവന്
നിരസിതനാകേശപദസ്തവ സാരൂപ്യം ക്രമാദ്ഭജതി. 263

പരമശിവലീലയിൽ രസിയ്ക്കുന്നവളെ! യാതൊരു ജനമാണോ സ്വർഗ്ഗം വേണ്ടോ എന്നുവെച്ച് ദേവിയെ സ്തുതിയ്ക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ക്രമത്തിൽ അങ്ങയുടെ സാരൂപ്യത്തെ നേടുന്നു.

തവ പാദപദ്മവിസ്മയരകാന്തിത്വരീം മനസി കലയംസ്തു
നിരസിതനരകാദിയോ വിരാജതേ നാകിസദസി സുരവന്ദ്യഃ. 264

അങ്ങനെ ദേവിയുടെ സാരൂപ്യമടഞ്ഞ ഭക്തൻ ദേവിയുടെ പാദപദ്മങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴുകുന്ന കാന്തിയുടെ നീർച്ചാലുകളെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് നരകാദിയെങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവനായി സ്വർഗ്ഗസദസ്സിൽ ദേവവന്ദ്യനായി ശോഭിക്കും.

ബാലമരാളീഗതൈ സുരഗിരിധാനഷ്ടമഹിതകലഗീതൈ
വിരചിതാനാനീതൈ ചേതോ മേ സ്പഹയതേ ബഹുളകീർതൈ. 265

ബാലാരയനങ്ങളുടെ നടത്തത്തോടുകൂടിയതും വിവിധ നീതിധർമ്മങ്ങളെ വിരചിച്ചവളും മഹത്തരമായ മധുരഗീതം ആലപിക്കുന്നവളുമായ ദേവിയുടെ ദർശനത്തിനായി എന്റെ മനസ്സ് അഭിലഷിക്കുന്നു.

വിതരണകലാപ്രസക്തൗ ചിന്താമണികാമധേനസുരവൃക്ഷാഃ
തേ ദൂരേ താം ത്വാമഹമാരാധയിതും കൃതപ്രയത്നോസ്തി. 266

വിതരണകലയിൽ അതായത് അഭിഷൂപ്രദാനത്തിൽ ചിന്താമണിയും കാമധേനവും കല്പവൃക്ഷങ്ങളും ദേവിയേക്കാൾ വളരെ പിന്നിലാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ദേവിയെ ആരാധിയ്ക്കുവാൻ പ്രയത്നിയ്ക്കുന്നു.

വിനമമരേശസുദതീകചസുമകരന്ദധാരയാ സ്തിഗ്ധം
തവ പാദപദ്മമേതത് കദാ ന മമ മൂർധ്വി ഭൂഷണം ജനനി. 267

അല്ലയോ അമ്മേ ദേവന്മാർ നമിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ ശിരസ്സിലണിഞ്ഞിരുന്ന വെളുത്തപ്പൂക്കളുടെ തേനിന്റെ പ്രവാഹത്താൽ സ്നിഗ്ധമായി ദേവീപാദപദ്മങ്ങൾ. ആ പാദപത്മങ്ങൾ എന്നാണാവോ എന്റെ ശിരസ്സിൽ ഭൂഷണമായിത്തീരുക?

തവ ഹരപുരാഘ്രി മാതശ്ചരണപയോജം ക്രമാർചിതം യേന
തേനൈരൂപദമപി ദ്രാഗ് വിരാജതേ തത് സമാക്രാന്തം. 268

അല്ലയോ ശിവപുരമാകുന്ന കാലിണകളോടുകൂടിയവളെ! അമ്മ! നിന്റെ ചരണകമലങ്ങളെ അർച്ചിച്ച് പെട്ടെന്ന് നേടുന്ന ഇരൂപദവി വളരെ യധികം ശോഭിക്കുന്നു.

തവ പദസരോജപാംസുന്യാസാദ്യന്യോത്തമാങ്ഗലസിതാശ്ച
ഗായന്തി ച നൃത്യന്തി പ്രമോദകൃതനന്തിചയാശ്ച രാജന്തേ. 269

അവിടുത്തെ പാദകമലങ്ങളുടെ പൊടികളണിഞ്ഞ് ധന്യമായിത്തീർന്ന പുണ്യശിരസ്സോടുകൂടിയവൻ സന്തോഷത്താൽ പാടുന്നു. നൃത്തം വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ആനന്ദജനിതസ്തുതികളുടെ ആവലിയും ശോഭിക്കുന്നു. അവർ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു സാരം.

യത് പ്രണയകലഹവാർത്താഭീതോ നിരസിതസുമേഷുരപി വിനയി
മദനം തമപി വസന്തം മാനയിതും സംപ്രവൃത്തഹൃദയോഭ്രാത്. 270

ദേവിയുമായുള്ള പ്രണയകലഹത്താൽ ഭീതിപൂണ്ട ശിവൻ കാമദേവനിഗ്രഹം നടത്തിയവനെങ്കിലും വിനയാന്വിതനായി കാമനെയും വസന്തത്തെയും ബഹുമാനിക്കാൻ തയ്യാറായി.

കസുമൈർഗാങ്ഗൈശ്ശർവാരീഭിരന്നനയവാഗ്ഭിശ്ച നമ്രമുഖഃ
സാ പുരഹരഭൂഷാ നോ മനസി വിഹരതാം കിരീടലസദിന്ദുഃ. 271

പൂക്കളാലും ഗംഗാജലത്താലും അനന്യവാക്കുകളാലും നമിക്കപ്പെട്ട മുഖത്തോടുകൂടിയ കിരീടത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന ചന്ദ്രനും പുരഹരനായ ശിവന്റെ ആഭരണമായ ദേവിയും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വിഹരിക്കട്ടെ.

പുരഹരപരതന്ത്രം തദ്ഗതതന്ത്രം വസ്തു നിസ്തലമുപാസേ
തേനൈവാഹം ധന്യോ മദ്യംശ്യാ നിരസിതാത്മതാപഭാരാഃ. 272

ശിവന് വശംവദയും ആലസ്യമില്ലാത്തവളും അതുല്യയുമായ ദേവിയെ ഞാൻ ഉപാസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ധന്യനും എന്റെ പരമ്പര ഉൾതാപം അകന്നവരുമായി.

മുഖസുഷമാജിതപദ്മം പദ്മജഹരിവാസവാദിബുധസേവ്യം
കാവ്യാർത്ഥസാരമേതദ്ഗൗരീരൂപ ഹി വിജയതേ തേജഃ.

273

മുഖകാന്തിയാൽ താമരയെ വെന്നതും ബ്രഹ്മവിഷ്ണു ഇന്ദ്രാദി ദേവന്മാരായ് സേവിക്കപ്പെട്ടതും കാവ്യാർത്ഥങ്ങളുടെ സാരമായതുമായ ആ തേജസ്സ് സർവ്വോൽക്കർഷേണ വർത്തിക്കുന്നു.

യസ്യഃ പദസരസിജയോർവിബുധകിരീടാവലിർഗൗര്യാഃ
നീരാജനവിധികലിതാ സാ മേ കലദൈവതം ലസതു.

274

യാതൊരു ഗൗരിയുടെ (പരാശക്തിയുടെ) പാദപദ്മങ്ങളിലാണോ ദേവന്മാർ തങ്ങളുടെ ശിരസ്സുകളെക്കൊണ്ട് നീരാജനവിധി (ഉഴിച്ചിൽ) നടത്തിയത് ആ എന്റെ കലദൈവത ശോഭിക്കട്ടെ.

കവിഹൃതൈകൈരവവികസനചന്ദ്രികയാ ശമിതതാപഭരഃ
മന്ദസ്തിതശ്രീയാ കില യസ്യഃ സാ ഭാതി ഹിമവതഃ പുത്രീ.

275

കവിഹൃദയമാകുന്ന ആമ്പലിനെ വികസിപ്പിക്കുന്ന നിലാവാണ് ദേവി. ആ ദേവി നമ്മുടെ താപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. പുഞ്ചിരിയ്ക്കുകയാണ് ഹിമവൽപുത്രിയായ ദേവി ശോഭിക്കുന്നു.

നിരസിതതമഃ പ്രചാരാ പൂർവാ സന്ധ്യേവ നഗപതേസ്തനയാ
ദ്വിജസംഘോദയകലനാ സാ മേ കലദൈവതം ലസതു.

276

പ്രാതഃ സന്ധ്യപോലെ ഇരുട്ടിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവളും ദ്വിജന്മാരെ സ്വാധീനിച്ചവളും പർവ്വതരാജപുത്രിയുമായ എന്റെ കലദൈവത ശോഭിക്കട്ടെ.

രചയാമി നമാംസി ദൃശം ശങ്കരമണ്ഡിതനിജാങ്ഗവല്ലഭൈര്യ
പുണ്യാത്മനേ പുരാഭോഃ പർവതകലരാജതനയായൈ.

277

ശിവന്റെ മടിയെ അലങ്കരിക്കുന്ന പൂങ്കലസദൃശമായവളും ശിവന്റെ പുണ്യമായവളും പർവതരാജപുത്രിയുമായ ദേവിയായിക്കൊണ്ട് ഞാൻ നമിക്കുന്നു.

പുരമനഭാഗ്യഘാടീ കവിലോകസമീധ്യസൂക്തിരസഘാടീ
മുഖലസിതസാരവീടീ വിഹരതു ഹൃദി മേ കൃപൗഘപരിപാടീ.

278

ശിവന്റെ ഭാഗ്യവും കവികളുടെ സൂക്തികളിൽ രസിക്കുന്നവളും മുഖത്തിൽ ശോഭിക്കുന്ന കങ്കമത്തോടുകൂടിയവളും കൃപാപ്രവാഹത്തോടുകൂടിയവളുമായ ദേവി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിഹരിക്കട്ടെ.

അംബ തവ കരുണയാഹം രക്ഷിതസന്താനവൈഭവോ നിത്യം
ഏതാദൃശീ തു മഹതീകീർതിസ്തേ ജ്ഞേതേ പ്രതിദിശം ഹി. 279

അമ്മേ! അവിടുത്തെ കരുണയാൽ എന്റെ സന്താനം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള അവിടുത്തെ കീർത്തി ദിക്കുതോറും ഉയർന്ന് പ്രകാശിക്കുന്നു.

മദനപരിപന്നിമഹിഷീ മമ മാനസകല്പിതാസനാ ജയതി
ശ്രുതിമൗലിവിഹിതചരണാ യോഗിഹൃദംഭോജലാളിതാപി മുഹൂഃ. 280

ശിവപത്നിയും മനസ്സാൽ നല്ലപ്പെട്ട ഇരിപ്പിടത്തോടുകൂടിയവളും വേദശിരസ്സിൽ നിലകൊള്ളുന്നവളും യോഗിഹൃത്തിൽ നിവസിക്കുന്നവളുമായ ദേവി സർവ്വോൽക്കർഷേണ വർത്തിക്കട്ടെ.

പശുപതിപുരംഭ്രി മാതസ്തവ പാദയുഗം പ്രണമ്യ ജന്തുരിഹ
വിധൂതയമദൃതഭീതിസ്ത്രിദശൈരപി മാനൃതേ കലിതസേവഃ. 281

അമ്മേ അവിടുത്തെ പാദങ്ങളെ പ്രണമിക്കുന്ന ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം യമദൂതന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഭയം ശമിച്ചവരായി ദേവീസേവ അനുഷ്ഠിച്ചവരായി ദേവന്മാരാൽപോലും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു.

സുരസുദതീലോലാളകമരദസസവാസിതം തവ പദാബ്ജം
മമ മാനസേ തു ഹൃല്ലം ഭവതു ഹി കാലേ വയം തു ധന്യാഃ സുഃ. 282

ദേവന്മാർ ചൂടിയിരിക്കുന്ന പൂക്കളുടെ തേനിന്റെ സൗരഭ്യത്തോടുകൂടിയ അവിടുത്തെ താമരസദൃശമായ കാലിണകൾ സമയത്ത് എന്റെ മനസ്സിൽ വിടരട്ടെ. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ധന്യരാകും.

തവ നാമ യസ്യ വക്ത്രേ ഫാലേ ച പദാബ്ജകങ്കമച്ഛായാ
സ ഭവതി മാനൃസ്ത്രിദശൈരപി ധൂതസമസ്തദുരിതജാലഃ സന്. 283

യാതൊരാളുടെ മുഖത്താണോ അവിടുത്തെ നാമവും നെറ്റിയിൽ അവിടുത്തെ കാലിണകളിലെ കങ്കമവും അവൻ എല്ലാ ദുരിതങ്ങളും അകന്നവനും ദേവന്മാരാൽപോലും ബഹുമാന്യനും ആകുന്നു.

ആസ്താം ഹി മേ പുരസ്താത് പുരജയിനഃ പുണ്യപരിമളോല്ലാസി
ജനനീരൂപം സന്തതമാശ്രിതരക്ഷെഷ്ഠപ്രദീക്ഷം തത്. 284

ത്രിപുരവിജയിയായ പരമശിവന്റെ പുണ്യപരിമളവും അമ്മയുടെ സ്വരൂപത്തോടുകൂടിയവളും എപ്പോഴും ഭക്തരക്ഷണദീക്ഷയോടുകൂടിയവളുമായ ആ ദേവീ തേജസ്സ് എന്റെ മുന്നിൽ ഉണ്ടാവട്ടെ.

ഹിരണാങ്ക്മൗലിദയിതേ യദി തേ ദൃഷ്ടിസ്തദാദരാത് കവിതാ
ആലിങ്ഗ്യ മോദതി ചിരം തേന ഹി സർവജ്ഞതാ ലോകേ. 285

ചന്ദ്രമൗലിയായ പരമശിവന്റെ പത്നി! അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടി എപ്പോഴാണോ ഒരുവനിൽ പതിയുന്നത് അപ്പോൾ കവിതാ അഥവാ കവിത്വം അവനെ പുണർന്ന് സന്തോഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സർവജ്ഞതാ ലോകത്ത് അവന് കരഗതമാകുന്നു.

ഡംഭാദിദുർഗ്ഗണൗഘോ ധാവതി ദുരേ ത്വദീയപദഭക്തം
ത്യക്ത്വാ യദി തേ ദൃഷ്ടിസ്തേന ഹി സർവ്വാഃ ശ്രിയഃ കാലേ. 286

അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടി പതിയുകയാൽ ഡംഭ് തുടങ്ങിയ എല്ലാ ദുർഗ്ഗണങ്ങളും അവിടുത്തെ കാലിണികളിൽ ഭക്തിയുള്ളവരെ വെടിഞ്ഞ് ദൂരത്തേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നു. അതിനാൽതന്നെ സകലമാന ഐശ്വര്യങ്ങളും വന്നുണ്ടെന്നു.

തവ മാതൂർമുനിമാന്യം പദമാരാധ്യ പ്രസൂനൗഘഃ
ലഭതേ സഹസ്രനയനാന്യഥവാഷ്ടൗ പുണ്യസംവൃതഃ പുരുഷഃ. 287

മുനിമാരാൽ മാനിയ്ക്കപ്പെട്ട അമ്മേ! അവിടുത്തെ കാലുകൾ പൂക്കളാൽ ആരാധിച്ച് കോടിപുണ്യം ചെയ്ത പുരുഷൻ മോക്ഷമടയുന്നു.

നിർധൂതതമഃകന്ദേ മുകുന്ദപദ്മാസനാദിസേവ്യപദേ
ഭക്തിർമമ ഹി സദാ സ്യാത് തേനാഹം ധന്യചരിതോന്യീ. 288

സർവ്വാജ്ഞാനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നവളേ! ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാരാൽ സേവിയ്ക്കപ്പെടുന്നവളേ! എന്റെ ഭക്തി എപ്പോഴും ഉണ്ട്. അതിനാൽതന്നെ ഞാൻ ധന്യനായി.

നൃപുരമണിരഞ്ജിതപാദാഞ്ജം മാതരംബികേ ഹൃദയേ
മമ ലസതു തവ കടാക്ഷാന്നാതഃ പരമർഥനീയം ഹി. 289

അല്ലയോ അംബികേ! അമ്മേ! നൃപുരമണികളാൽ ശോഭിക്കുന്ന അവിടുത്തെ പാദാരവിന്ദങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ലസിക്കട്ടെ. അതിൽ അപ്പറം എന്താണ് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ളത്?

മുക്താമണിഭൂഷിതയാ കോകിലശ്രുകമാന്യവാഗ്വിഭൂഷിതയാ
ഹിമിഗിരിസുതയാഹം കില സനായകോ ധൂതപാപാദിഃ. 290

മുത്തുമാലയണിഞ്ഞവളും കയ്യിൽ, തത്ത തുടങ്ങിയവരുടെ ശബ്ദമാധുര്യത്തോടുകൂടിയവളുമായ പാർവ്വതിയാൽ പാപമകുന്നവനും സനാഥനും

മായി ഞാൻ.

നിർധൂതമസി രൂപം തവ മാതർമാമകേ ഹൃദയേ
സ്മരതി തവൈവ ഹി ദയയാ ന മാമകൈഃ കർമ്മദീശ്വ വ്രതഗുണൈഃ. 291
അജ്ഞാനമകന്നപ്പോൾ അവിടുത്തെ ദയയാലും എന്റെ കർമ്മത്താലും അവിടുത്തെ രൂപം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു.

നിഗമാന്തവേദ്യവൈഭവമേതത് തേ രൂപമംബികേ മാതഃ
സ്മരതി മമ നയനയോരിഹ തത്ര തു ഹേതുസ്സദീയകരുണാ ഹി. 292
അല്ലയോ അമ്മേ! വേദാന്തവേദ്യമായിട്ടുള്ള അവിടുത്തെ രൂപം അവിടുത്തെ കരുണയാൽ എന്റെ കൺകളിൽ സ്മരിക്കുന്നു.

ത്രിണയനസാമ്രാജ്യമിദം തവരൂപം നിഖിലദേവതോപാസ്യം
നന മാതഃ സ്മരതു സദാ നാതഃ പരമർഥനീയം ഹി. 293
അല്ലയോ അമ്മേ! എല്ലാ ദേവതന്മാരും ഉപാസിക്കപ്പെടുന്നതും മുക്കണ്ണുകളോടുകൂടിയതുമായ സാമ്രാജ്യതുല്യമായ അവിടുത്തെ ഈ രൂപം സദാ തെളിയട്ടെ. ഇതല്ലാതെ വേറെയൊന്നും പ്രാർത്ഥിക്കാനില്ല.

ഹരിണാങ്ക്മൗല്യധീനാ കാപി പരാശക്തിരംബികാ ക്ഷേത്രേ
മൗലൗ ച നിത്യവചസാം മമ ചിത്തേ ഭജതു നിത്യലീലാദിം. 294
ചന്ദ്രമൗലിക്ക് അധീനയായിട്ടുള്ളവളും അനിർവചനീയവും പരാശക്തിയുമായിട്ടുള്ള അംബിക വാക്കിലും മനസ്സിലും ശരീരത്തിലും നിത്യലീലയാടട്ടെ (സർവദാ വിലസിയ്ക്കട്ടെ).

പരിസരനതവിബുധാലീകിരീടമണികാന്തിവല്ലുരീവിസരൈഃ
കൃതനീരാജനവിധി തേ മമ തു ശിരോഭൂഷണം പദസരോജം. 295
സകല ദേവന്മാരും കൂടെകൂടെ അവിടുത്തെ പാദങ്ങളെ നോക്കുകയും നമസ്സരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരുടെ ശിരസ്സിലണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കിരീടത്തിലെ രത്നങ്ങളുടെ കാന്തിപ്രവാഹത്താൽ നീരാജനം ഉഴിയുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെയുള്ള അവിടുത്തെ പാദാരവിന്ദങ്ങൾ എന്റെ ശിരോഭൂഷണമായിത്തീരട്ടെ.

ഭാഗീരഥീവ വാണീ തവ നതിരൂപാ വിരാജതേ പരമാ
ഇഹ മാതർയദ്ഭജനം സർവ്വേഷാം സർവസമ്പദാം ഹേതുഃ. 296
നമസ്സാരരൂപത്തിലുള്ള ഗംഗാപ്രവാഹംപോലുള്ള വാണി വളരെയധികം ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. അല്ലയോ അമ്മേ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടു

ത്തെ മുന്നിൽ അർപ്പിക്കുന്ന ഭജനമാണ് എല്ലാവരുടെയും സർവ സമ്പത്തുക്കൾക്കും കാരണമായിട്ടുള്ളത്.

നഗപതിതനയേ മാതഃ ശാങ്കരി മഹേശ്വരീതി നാമാനി

നിത്യം ജപന്നഹം തു ത്വദീയദാസോ/സ്ത്രി മുക്തയേ സിദ്ധഃ. 297

അമ്മേ! നഗപതിതനയേ, ശാങ്കരി, മഹേശ്വരി എന്നിങ്ങനെ നാമങ്ങൾ ജപിക്കുന്ന ഞാൻ അവിടുത്തെ ഭക്തനാകുന്നു. മുക്തിയ്ക്ക് തയ്യാറുമാണ് ഞാൻ.

നിഖിലചരാചരരക്ഷാം വിതന്വതീ ശാങ്കരീ ദയയാ

മമ കലദൈവതമേഷാ ജയതി സദാദാധ്യമാന്യപദകമലാ. 298

ദയയാൽ സർവ്വചരാചരങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്നവളും ശാങ്കരിയും എന്റെ കലദൈവതയും എപ്പോഴും ആരാധ്യയുമായ പാദകമലങ്ങളോടുകൂടിയ വളമായ ദേവി ജയിക്കട്ടെ.

സർവ്വജനൈഃ സംസേവ്യേ സന്തതമപി വാഞ്ചിതപ്രദേ ദേവി

അംബ ത്വമേവ ശരണം തേനാഹം പ്രാപ്തസർവകാര്യാർത്ഥഃ. 299

എല്ലാ ജനങ്ങളാലും സേവിയപ്പെടുന്നവളും എപ്പോഴും അഭിലഷിക്കുന്നത് നൽകുന്നവളുമായ അമ്മേ! ദേവി നീ തന്നെ ശരണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ സർവ്വ കാര്യങ്ങളും സിദ്ധിച്ചവനാണ്.

ശാങ്കരി കഥം ന വർണ്യസ്തവ മഹിമാ വേദമൗലിഗണവേദ്യഃ

ഇതി നിശ്ചിത്യ പദാഞ്ചം തവ വന്ദേ മോക്ഷകാമേ/ഹം. 300

വേദവേദ്യമായിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ മഹിമാ ഞാനെങ്ങനെ വർണ്ണിക്കും. ശാങ്കരി! എന്ന് കരുതി കാമമോക്ഷങ്ങൾക്കായി നിൻപാദാവിനങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു.

ത്വാമംബ ബാലിശോ/ഹം ത്വചമത്കാരൈർഗിരാം ഗുഃഭൈഃ

അയഥായഥക്രമം ഹി സ്തുവന്നപി പ്രാപ്തജന്മസാഹല്യഃ. 301

അമ്മേ! ഞാൻ ബാലിശമായ പ്രവൃത്തിയാണ് ചെയ്തത്. ചമത്ക്കാരരഹിതമായ വാക്കുകൾ രചിച്ചതുകൊണ്ടും എന്റെ സ്തുതികൾക്ക് ക്രമമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും എന്റെ ഈ സ്തുതി ബാലിശമാണ്. എങ്കിലും ജന്മസാഹല്യം നേടിയവനാകുന്നു ഞാൻ.

അംബികാത്രിശതി സമാപിച്ചു.

സംസ്കൃതപഠനം - 31

ഡി. പ്രകാശ്

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

ഇന്നിവിടെ അംഗക്രിയകളെയും അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളെയും പരിചയപ്പെടാം പരിശീലിക്കാം. പൂർണ്ണക്രിയയ്ക്കുമുമ്പ് നടക്കുന്ന ക്രിയയാണിത്. ഒരു വാക്യം പൂർണ്ണമാകുന്നതിന് ആവശ്യമായ ക്രിയയാണ് പൂർണ്ണക്രിയ. ഉദാഹരണമായി പഠതി, ഗച്ഛതി, വദതി എന്നിങ്ങനെ. എന്നാൽ ഒരു വാക്യത്തിലെ പൂർണ്ണക്രിയ പഠതി എന്നാണെങ്കിൽ പഠനക്രിയ നടക്കുന്നത് മറ്റേതെങ്കിലും ക്രിയ നടത്തിയിട്ടാണെങ്കിൽ അതിനെ അംഗക്രിയ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം നോക്കാം.

രാമൻ വിദ്യാലയത്തിൽ പോയിട്ട് പഠിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ആദ്യം രാമൻ വിദ്യാലയത്തിൽ പോകുന്നു. പിന്നീട് പഠിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് 'പോയിട്ട്' എന്നത് അംഗക്രിയ. സംസ്കൃതത്തിൽ എങ്ങനെ എന്നു നോക്കാം.

രണ്ടു വാക്യങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ച് ഒറ്റവാക്യം ആക്കുന്ന രീതിയിൽ പറയാം.

വാക്യം 1 : रामः विद्यालयं गच्छति ।

വാക്യം 2 : रामः संस्कृतं पठति ।

വാക്യം 1 : രാമൻ വിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു.

വാക്യം 2 : രാമൻ സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നു.

ഇതിലെ ഒന്നാം വാക്യത്തിലെ ക്രിയ പോകുന്നു എന്നത് അംഗക്രിയയായി മാറുന്നു.

അപ്പോൾ വാക്യം : रामः विद्यालयं गत्वा संस्कृतं पठति ।

രാമൻ വിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്ക് പോയിട്ട് സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ധാതുക്കളോട് त्वा എന്ന ഒരു പ്രത്യയം ചേർക്കുമ്പോൾ അംഗക്രിയ കിട്ടും. ചില ധാതുക്കളോട് इत्वा എന്ന് ചേർക്കണം. ഇനി പൂർണ്ണക്രിയാപദങ്ങളും അതാതിന്റെ അംഗക്രിയകളും പട്ടികയായി പറയാം.

പൂർണ്ണക്രിയ	അംഗക്രിയ
स्नाति	स्नात्वा
गच्छति	गत्वा
क्रीडति	क्रीडित्वा
खादति	खादित्वा
पठति	पठित्वा
लिखति	लिखित्वा
धावति	धावित्वा

അംഗക്രിയാപദത്തെ ക്ത്വാന്തമായ അവ്യയപദമെന്ന് വ്യാകരണനിയമപ്രകാരം വിളിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അംഗക്രിയ ഉപയോഗിച്ചുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഉദാഹരിയ്ക്കാം.

1. अहं स्नात्वा मन्दिरं गच्छामि ।

ഇവിടെ മന്ദിരഗമനമാണ് പൂർണ്ണക്രിയ. അതിന് അംഗമായി വർത്തിക്കുന്ന ക്രിയയാണ് സ്നാനം (കളി) ചെയ്യൽ.

ഞാൻ കളിച്ചിട്ട് അമ്പലത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു.

2. सुरेशः नगरं गत्वा मातुलं पश्यति ।

സുരേഷ് നഗരത്തിൽ പോയിട്ട് അമ്മാവനെ കാണുന്നു.

3. किशोरः सायं क्रीडित्वा गृहं गच्छति ।

കിശോർ വൈകീട്ട് കളിച്ചിട്ട് വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു.

4. पिता मध्याह्ने खादित्वा अर्धघण्टां यावत् निद्राति ।

അച്ഛൻ ഉച്ചയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് അരമണിക്കൂർ ഉറങ്ങുന്നു.

5. छात्रा पाठान् पठित्वा विद्यालयात् प्रतिगच्छति ।

വിദ്യാർത്ഥിനി പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ട് വിദ്യാലയത്തിൽനിന്ന് തിരിച്ച് പോകുന്നു.

6. युवकः लेखान् कविताः च लिखित्वा प्रशस्तिं प्राप्नोत् ।

യുവാവ് ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും എഴുതിയിട്ട് പ്രശസ്തി നേടി.

7. रक्षीपुरुषः धावित्वा तस्करं गृह्णाति ।

പോലീസ് ഓടിയിട്ട് കള്ളനെ പിടിക്കുന്നു.

ധാതുക്കളോട് ത്വാ അഥവാ ഇത്വാ എന്നു ചേർന്നിട്ടാണ് അംഗക്രിയാ രൂപം അഥവാ ക്ത്വാന്തം അവ്യയരൂപം രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ആയതിനാൽ ക്രിയാപദവും ധാതുവും കാണിച്ചുകൊണ്ട് അംഗക്രിയാരൂപം താഴെ പട്ടികയായി എഴുതുന്നു.

വർത്തമാനക്രിയ	ധാതു	ക്ത്വാന്തം
हसति	(हस्)	हसित्वा (ചിരിച്ചിട്ട്)
क्रीडति	(क्रीड्)	क्रीडित्वा (കളിച്ചിട്ട്)
भ्रमति	(भ्रम्)	भ्रमित्वा (ചുറ്റിയിട്ട്)
जपति	(जप्)	जपित्वा (ജപിച്ചിട്ട്)
खनति	(खन्)	खनित्वा (കുഴിച്ചിട്ട്)
क्रन्दति	(क्रन्द्)	क्रन्दित्वा (കരഞ്ഞിട്ട്)
निन्दति	(निन्द्)	निन्दित्वा (നിന്ദിച്ചിട്ട്)
पतति	(पत्)	पतित्वा (വീണിട്ട്)
मिलति	(मिल्)	मिलित्वा (ഒന്നുചേർന്നിട്ട്)

അടുത്ത പട്ടികകളിലുള്ള രൂപവ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിക്കുക.

धरति	(धृ)	धृत्वा (ധരിച്ചിട്ട്, അറിഞ്ഞിട്ട്)
करोति	(कृ)	कृत्वा (ചെയ്തിട്ട്)
स्मरति	(स्मृ)	स्मृत्वा (ഓർത്തിട്ട്)
हरति	(हृ)	हृत्वा (ഹരിച്ചിട്ട്)
शृणोति	(श्रु)	श्रुत्वा (കേട്ടിട്ട്)
जानाति	(ज्ञा)	ज्ञात्वा (അറിഞ്ഞിട്ട്)
स्नाति	(स्ना)	स्नात्वा (കളിച്ചിട്ട്)

ക്രീണാതി	(ക്രീ)	ക്രീത്വാ (വാങ്ങിയിട്ട്)
നയതി	(നീ)	നീത്വാ (നയിച്ചിട്ട്)
भवति	(भू)	भूत्वा (ഭവിച്ചിട്ട്)
पिबति	(पा)	पीत्वा (കുടിച്ചിട്ട്)
तिष्ठति	(स्था)	स्थित्वा (നിന്നിട്ട്)
दहति	(दह्)	दग्ध्वा (ദഹിച്ചിട്ട്)
गच्छति	(गच्छ्)	गत्वा (പോയിട്ട്)
नमति	(नम्)	नत्वा (നമിച്ചിട്ട്)
त्यजति	(त्यज्)	त्यक्त्वा (ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്)
पचति	(पच्)	पक्त्वा (വേവിച്ചിട്ട്)
पश्यति	(दृश्)	दृष्ट्वा (കണ്ടിട്ട്)
पृच्छति	(प्रच्छ्)	पृष्ट्वा (ചോദിച്ചിട്ട്)
कर्षति	(कृष्)	कृष्ट्वा (ഉഴുതിട്ട്)
इच्छति	(इष्)	इष्ट्वा (ആഗ്രഹിച്ചിട്ട്)

താഴെ പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചിട്ട് ഉദാഹരണാനുസാരം വാക്യങ്ങൾ എഴുതുക.

1. गायकः हसति । ഗായകൻ ചിരിക്കുന്നു.

गीतम् आलपति । ഗാനം ആലപിക്കുന്നു.

गायकः हसित्वा गीतम् आलपति ।

ഗായകൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഗാനമാലപിക്കുന്നു.

2. बालकः क्रीडति ।। ബാലകൻ കളിക്കുന്നു.

തുഷ്യാതി । സന്തോഷിക്കുന്നു.

3. ഭൂമി: ഭ്രമതി । ഭൂമി ചുറ്റുന്നു.
സൂര്യസ്യ പ്രദക്ഷിണം കരോതി । സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു.
-

4. അർചക: ജപതി । അർച്ചകൻ ജപിയ്ക്കുന്നു.
ദേവതാം അർചതി । ദേവതയെ പൂജിക്കുന്നു.
-

5. കർമ്മകര: ഖനതി । പണിക്കാരൻ കഴിയ്ക്കുന്നു.
കൂപനിർമാണം കരോതി । കിണർ നിർമ്മിക്കുന്നു.
-

6. ശിശു: ക്രന്ദതി । ശിശു കരയുന്നു.
ഉദിഷ്ടം പ്രാപ്നോതി । ഉദ്ദേശിച്ചത് നേടുന്നു.
-

7. ദുഷ്ട: സജ്ജനം നിന്ദതി । ദുഷ്ടൻ സജ്ജനത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു.
നരകം ഗച്ഛതി । നരകത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു.
-

8. ഏകം വൃഷ്ടിജലകണം അകാശാത് പതതി ।
ഒരു മഴത്തുള്ളി ആകാശത്തുനിന്നു വീഴുന്നു.
അനേകജലബിन्दുരൂപം പ്രാപ്നോതി । ധാരാളം മഴത്തുള്ളികളായി തീരുന്നു.
-

9. നദീജലം സമുദ്രജലൈ: മിലതി ।
നദീജലം സമുദ്രജലവുമായി കൂടിച്ചേരുന്നു.
ഏകീഭവതി । ഒന്നാകുന്നു.
-

10. पुत्रः युतकं धरति । പുത്രൻ ഷർട്ട് ധരിക്കുന്നു.
विद्यालयं गच्छति । വിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു.
-
11. सज्जनः सत्कर्म करोति । സജ്ജനം സത്കർമ്മം ചെയ്യുന്നു.
पुण्यं लभते । പുണ്യം ലഭിക്കുന്നു.
-
12. छात्रः पाठान् स्मरति । വിദ്യാർത്ഥി പാഠങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു.
परीक्षां लिखति । പരീക്ഷ എഴുതുന്നു.
-
13. श्रीकृष्णः पारिजातं हरति । ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാരിജാതം അപഹരിക്കുന്നു.
भूमिम् आनयत् । ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു.
-
14. नासा शास्त्रज्ञाः वेदान् शृणोति ।
നാസാ ശാസ്ത്രജ്ഞർ വേദം കേൾക്കുന്നു.
कार्यं करोति । പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നു.
-
15. बुद्धिमान् सत्यं जानाति । ബുദ്ധിമാൻ സത്യം അറിയുന്നു.
जीवितं नयति । ജീവിക്കുന്നു.
-
16. पिता तण्डुलं क्रीणति । അച്ഛൻ അരി വാങ്ങുന്നു.
गृहम् आगच्छति । വീട്ടിൽ വരുന്നു.
-
17. कृषिकः वृषभान् नयति । കർഷകൻ കാളകളെ നയിക്കുന്നു.
कृषिं करोति । കൃഷി ചെയ്യുന്നു.
-
18. अर्चकः शिवः भवति । അർച്ചകൻ ശിവനാകുന്നു.

शिवं यजति । ശിവനെ പൂജിക്കുന്നു.

19. शिशुः क्षीरं पिबति । ശിശു പാൽ കുടിക്കുന്നു.
प्रतिरोधशक्तिम् वर्धयति । പ്രതിരോധശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.
-

20. अधुनातनलोके मद्यपः पङ्क्तौ पूर्वापरेण तिष्ठति ।
ഇപ്പോഴത്തെ ലോകത്ത് മദ്യപർ കൃത്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നു.
आनन्दम् अनुभवति । ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു.
-

21. भारते केचन मृतं दहन्ति ।
ഭാരതത്തിൽ ചിലർ മരിച്ചവരെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു.
उदकक्रियां कुर्वन्ति । ഉദകക്രിയ ചെയ്യുന്നു.
-

22. भक्ताः देवं नमति । ഭക്തർ ദേവനെ നമിക്കുന്നു.
भोगमोक्षान् प्रार्थयन्ते । ഭോഗമോക്ഷങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
-

23. अधुना भारतीयाः पराश्रयत्वं त्यजति ।
ഇപ്പോൾ ഭാരതീയർ പരാശ്രയം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.
स्वाश्रयशालिनः भवन्ति । സ്വാശ്രയശാലികൾ ആകുന്നു.
-

24. माता शाकाः पचति । അമ്മ പച്ചക്കറി വേവിക്കുന്നു.
क्वथितं निर्माति । കൂട്ടാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നു.
-

25. तरुणाः नवमाध्यमं पश्यति । യുവാക്കൾ നവമാധ്യം കാണുന്നു..
वृथा समययापनं कुर्वन्ति । വെറുതെ സമയം നീക്കുന്നു.
-

26. उत्तमछात्रः संशयान् पृच्छति ।

ഉത്തമവിദ്യാർത്ഥി സംശയം ചോദിക്കുന്നു.

पठति । പഠിക്കുന്നു.

27. कृषीवलः क्षेत्रं हलेन कर्षति ।

കർഷകൻ വയൽ കലപ്പുകൊണ്ട് ഉഴവുന്നു.

धान्यम् उत्पादयति । ധാന്യം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

28. जनः संस्कृतं इच्छति । ജനം സംസ്കൃതം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

पठति । പഠിക്കുന്നു.

(തുടരും)

ഔഷധസസ്യങ്ങൾ - 18

കുറുന്തോട്ടി

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താനി

ഫോൺ 0480 2832108

കുറുന്തോട്ടിയും ആയുർവേദവും പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്. 'കുറുന്തോട്ടിയില്ലാത്ത കഷായമില്ലാ'യെന്ന ചൊല്ലിനടിസ്ഥാനവും ഇതുതന്നെയാണ്. ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിന്റെ പടിക്കാവൽക്കാരനാണ് ഈ പാവം ഔഷധച്ചെടി. ഉപയോഗം ആധാരമാക്കി ഇതിനെ വാതഹരൗഷധങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

'ബല' എന്ന് ആയുർവേദത്തിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന ഔഷധസസ്യത്തെയാണ് കുറുന്തോട്ടി എന്ന് കണക്കാക്കി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. ഇരുപത്തിയൊന്നു തരം 'ബല'വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടുന്ന കുറുന്തോട്ടിയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാൽവേസി കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട കുറുന്തോട്ടിയുടെ ശാസ്ത്രനാമം സൈഡുകോഡിഫോളിയ എന്നാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ ബ

ല, വാട്യാല തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായി പുരയിടങ്ങളിലും വയലുകളിലും മഴപെയ്തു തുടങ്ങുന്നതോടെ സമൃദ്ധിയായി വളരുന്നു.

ഔഷധ ഗുണം : വാതഹരമാണ്. എനിഡ്രിനോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു വസ്തു ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ ശ്വാസതടസ്സം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ മുത്തശ്ശിമാർ കുറുനോട്ടി ഇട്ട് തിളപ്പിച്ച വെള്ളത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുകയും രോഗവിമുക്തരാവുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. 'അമ്മമ്മ വൈദ്യ'ത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം കുറുനോട്ടി തന്നെയാണ്. വിത്തിന് ധാതുപുഷ്ടിയും ലൈംഗികശേഷിയും വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. വേദനയും ജ്വരവും ശമിപ്പിക്കുന്നു. സുഖനിദ്ര പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സമൃദ്ധമായും വേര് പ്രത്യേകമായെടുത്തും ഔഷധ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉപയോഗങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. സമൃദ്ധമായോ വേരു മാത്രമായോ കഷായം വെച്ച് 30 മി. വീതം ദിവസം രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം പതിവായി സേവിച്ചാൽ വാതരോഗങ്ങൾ, വാതപ്പനി, അർശസ്സ്, ഗൊണേറിയ തുടങ്ങിയ അസുഖങ്ങൾ ഭേദമാകും. കുറുനോട്ടിവേര് വിധിപ്രകാരം കഷായം വെച്ച് അരിച്ചെടുത്ത്, പാലിന്റെ അളവിൽ വറ്റിച്ചെടുത്ത് 30 മി. വീതം രാവിലെയും വൈകീട്ടും ഗർഭിണികൾ, അഞ്ചാം മാസം മുതൽ ശീലിച്ചാൽ സുഖപ്രസവമായിരിക്കും ഫലം. ഗർഭകാലത്ത് സുഖനിദ്രയും ലഭിക്കും. പാലുചേർക്കാതെ (മഹാ) ധന്യന്തരം ഗുളിക ചേർത്ത് ഉപയോഗിച്ചാൽ ഗർഭപാതം (അലസൽ) വരാതെ സംരക്ഷിക്കും.

കുറുനോട്ടി കഷായമായും കൽക്കനമായെടുത്ത് നല്ലെണ്ണയിൽ വിധിപ്രകാരം കാച്ചി അരിച്ച്, വാതസംബന്ധമായ അസുഖമുള്ളവർ പതിവായി ദേഹത്തിൽ പുരട്ടുകയാണെങ്കിൽ സൗഖ്യാവസ്ഥ കൈവരും. കുറുനോട്ടിവേര് പാൽക്കഷായമുണ്ടാക്കി പതിവായി സേവിച്ചാൽ രക്തപ്രദരം, ശ്വേതപ്രദരം ഇവയ്ക്ക് ശമനമുണ്ടാകും.

കുറുനോട്ടിയും ഇഞ്ചിയും സമമായെടുത്ത് കഷായം വെച്ച് കഴിക്കുന്നത് എല്ലാതരം പനികൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാണെന്ന് 'ഗൃഹവൈദ്യം' അനുശാസിക്കുന്നു. 'ക്ഷീരബല', 'ബലാതൈലം' മുതലായ പ്രസിദ്ധ വാതഹരങ്ങളായ ഔഷധങ്ങളിൽ പ്രധാന ചേരുവ കുറുനോട്ടിതന്നെയാണ്.

(തുടരും)

കുട്ടികളുടെ വാല്മീകി രാമായണം

12

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താനി

ഫോൺ : 0480 2832108

(ലോകത്തിലെ എല്ലാ കുട്ടികളുടേയും മാനസികാരോഗ്യത്തിനും മൂല്യബോധസംരക്ഷണത്തിനുമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.)

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

മനോഹരമായൊരു ചലച്ചിത്രത്തിലെമ്പന്നം വിശ്വാമിത്രമഹർഷി അവതരിപ്പിച്ച ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ സദസ്യരെല്ലാം ആകൃഷ്ടരായി. അടക്കാനാകാത്ത ഉദ്ദേഗത്തോടെ ഗൗതമമുനിയുടെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രനും തപോധനനുമായ ശതാനന്ദൻ, അഹല്യയുടെ ശാപമോക്ഷത്തിൽ സത്തുഷ്ടനായി, നൂറുനൂറു ചോദ്യങ്ങളും സംശയങ്ങളുമായി വിശ്വാമിത്രനെ സമീപിച്ചു. ശ്രീരാമദർശനത്തിനിടയിൽ നൽകിയ മുനിപുംഗവനെ സ്തുതിക്കാനവർ ഈ അവസരം വിനിയോഗിച്ചു. ഈ ദർശനമാത്രയിൽ സകലരും പരമഭാഗ്യവാന്മാരും, പാപം അകന്നവരുമായി മാറി എന്നും ശതാനന്ദൻ പ്രകീർത്തിച്ചു. ഇത്ര മഹത്തരമായ കർമ്മമനുഷ്ഠിച്ച വിശ്വാമിത്രമഹർഷിയുടെ വീരചരിതം മറ്റുള്ളവർക്കായദ്ദേഹം പങ്കുവെച്ചു. പ്രജാപതിയുടെ പുത്രനായി പിറവിയെടുത്ത 'കുശൻ' എന്ന രാജാവിന്റെ പുത്രനായി ധർമ്മിഷ്ഠനായ 'കുശനാഭൻ', വംശത്തിന് കൂടുതൽ പേരും പ്രശസ്തിയും പകർന്നുനൽകി. ആ കുശനാഭന്റെ പുത്രനാണ് വീരശൂരപരാക്രമിയായ 'ഗാധി'. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായി പിറന്ന വിശ്വാമിത്രൻ അനവധികാലം മാതൃകാപരമായി പ്രജാപരിപാലനം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം, തന്റെ പ്രസിദ്ധമായ 'അക്ഷൗഹിണിപ്പട'യുമായി ഉലകം ചുറ്റാനിറങ്ങി. സർവ്വ ഐശ്വര്യവും സമ്പൂർണ്ണവും അതിലേറെ ലളിതവും മഹത്വമേറിയതുമായ 'വസിഷ്ഠാശ്രമം' അദ്ദേഹത്തെ ഹാദാകർഷിച്ചു. തപോമര്യാദകൾ നിലനിർത്തി വിശ്വാമിത്രനെ വസിഷ്ഠമഹർഷി സ്വീകരിച്ചാനയിച്ചിരുത്തി, കശലപ്രശ്നങ്ങൾ നടത്തി. കബേരരാജധാനിയായ 'അമരാവതി'യ്ക്കു സമാനമായ രീതിയിൽ ആതിഥ്യമര്യാദകൾ അനുഷ്ഠിക്കാനദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കിയത് കാമധേനുവാം 'ശബള'യുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു.

ഒരു മഹാരാജാവിനുപോലും അസാധ്യമായ രീതിയിൽ സംവിധാ

നങ്ങൾ നിമിഷങ്ങൾക്കകം വിശ്വാമിത്രനും അക്ഷൗഹിണിപ്പട്ടയ്ക്കും വിശിഷ്ടഭോജ്യങ്ങൾ തയ്യാറായതിൽ എല്ലാവരും അതുതപരതന്ത്രരായി. 'ശബള'യുടെ ദൈവികശക്തിയിൽ ആകൃഷ്ടനായ വിശ്വാമിത്രൻ എന്തു വിലകൊടുത്തും വിശുദ്ധ പശുവിനെ സ്വന്തമാക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. വസിഷ്ഠമുനിക്കാവശ്യമായ ലോകത്തുള്ള എന്തുവേണമെങ്കിലും നല്കാമെന്നും തനിക്ക് കാമധേനുവിനെ നല്കണമെന്നും തനിക്ക് കാമധേനുവിനെ നൽകണമെന്നും വിശ്വാമിത്രൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. താൻ മകളെപ്പോലെ പോറ്റി വളർത്തുന്ന പശുവിനെ ഒരു കാരണവശാലും കൈവിടില്ലെന്ന് മഹർഷിയും മറുപടി പറഞ്ഞു. 'മഹത്തരമേറിയതെന്തും മഹാരാജാവിന് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് ന്യായവും വസിഷ്ഠനിൽ ചെലവാകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിപ്പോൾ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ പശുവിനെ തട്ടിയെടുത്തു. ധർമ്മിഷ്ഠനായ രാജാവിന് ചേരാത്ത പ്രവൃത്തിയിൽ കപിതയായ 'ശബള'യിൽനിന്നും സ്വയം പ്രതിരോധമുയർന്നപ്പോൾ, പിടിച്ചുനില്ക്കാനാകാത്ത വിശ്വാമിത്രനും അക്ഷൗഹിണിപ്പട്ടയും തുറന്ന യുദ്ധമാരംഭിച്ചു. ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളോരോന്നും വിശുതരായ നൂറു വിശ്വാമിത്രപുത്രന്മാരേയും അക്ഷൗഹിണിപ്പട്ടയേയും യമപുരിയ്ക്കയച്ചു. അത്യാഗ്രഹത്താൽ സർവ്വതും നഷ്ടപ്പെട്ട ഭൂഖിതനായ വിശ്വാമിത്രന് ഒരു വാസ്തവം മനസ്സിലായി. മഹാഘോരമായ ബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തെപ്പോലും നിഷ്പഭമാക്കിയ ബ്രഹ്മതേജസ്സിന്റെ ഉറവിടമായ വസിഷ്ഠനെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ ശക്തിസ്രോതസ്സുകളുടെ ഉറവ ഒരിക്കലും വറ്റിപ്പോകയില്ലെന്നും ഇവരാണ് ശ്രേഷ്ഠരെന്നും. തുടർന്ന് ഇത് സ്വായത്തമാക്കുകയാണ് തന്റെ അടുത്ത ജീവിതലക്ഷ്യമെന്ന് അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനാരംഭിച്ചു.

പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാർ ഇതിൽനിന്ന് മഹത്തായ മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ? അഹങ്കാരത്തിന്റെ ആശിരൂപങ്ങൾ ഈ തിവിർപ്പിച്ച പൊങ്ങച്ച സഞ്ചികളാണ്. ഒരു നേരിയ കാറ്റിൽപ്പോലും തകർന്നു തരിപ്പണമാകും. എന്നാൽ 'തുളുമ്പാത്ത നിറകടങ്ങൾ', സ്വന്തം സിദ്ധമായ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഉപ്പുരസം രുചിച്ചറിഞ്ഞ സത്യസന്ധരായ വ്യക്തികളേയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും പരാജയപ്പെടുത്തുക അസാധ്യം തന്നെയെന്ന് വിശ്വാമിത്രചരിതം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് ലോകത്തിന് 'തിരുവോണം' നല്കുന്ന സന്ദേശവും. ജനാഭിലാഷപ്രകാരം ഭരണനിർവ്വഹണം നടത്തുന്ന 'മഹാബലിമാരെ കൃതന്ത്രങ്ങളിലൂടെ നിഷ്ഠാസിതരാക്കി അധികാരം കൈക്കലാക്കുന്ന കറുത്തകൈകൾക്കുനേരെ

കൂടിയാണ് തിരുവോണസങ്കല്പം വിരൽച്ചുണ്ടുന്നത്. ക്ഷുദ്ര-ചരിത്രശക്തി കൾക്കെതിരെ സദാജാഗ്രത പുലർത്തുക.

എല്ലാ കൊച്ചുകൂട്ടുകാർക്കും സമഭാവനയുടെതായ ഓണപ്പടവ സമ്മാനിയുന്നു, ആശംസകളോടെ.

(തുടരും)

ലളിതാസഹസ്രനാമം വ്യാഖ്യാനം - 22

എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ

കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച

38. മൂലാധാരൈകനിലയാ ബ്രഹ്മഗുന്മിവിഭേദിനീ മണിപൂരാന്തരദിതാ വിഷ്ണുഗുന്മിവിഭേദിനീ

മൂലാധാരൈകനിലയാ = മൂലാധാരം പ്രധാന സ്ഥാനമായവൾ

മനുഷ്യന്റെ സൂക്ഷ്മശരീരത്തിൽ ആറ് ആധാരങ്ങളുണ്ട്. സൂക്ഷ്മശരീരത്തിലെ നട്ടെല്ലിൽ സൂക്ഷ്മസ്തൂലശരീരങ്ങളുടെ നട്ടുഭാഗങ്ങൾ ഒന്നിനു മീതേ ഒന്നായിവെച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഭാഗമാണ് സൂക്ഷ്മാനാഡി. ആ സൂക്ഷ്മാനാഡിയുടെ ഏറ്റവും അടിയിൽ മൂലാധാരവും ഏറ്റവും മുകളിൽ സഹസ്രാരവുമാണ്. ഈ മൂലാധാരത്തിനകത്ത് ഇരിക്കുന്നവൾ ലളിതാപരമേശ്വരി എന്നർത്ഥം.

മൂലാധാരം ഭൂമീതത്വമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഏറ്റവും സാന്ദ്രമായ (Gross) അവസ്ഥയാണിത്. പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്തോ അത് പലതായിത്തീർന്നപ്പോൾ ആ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും സാന്ദ്രമായ ഈ ഭൂമീതത്വത്തിൽ ബാക്കിവന്ന ആ ശക്തി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഭൂമീതത്വമാകുന്ന കണ്ഡത്തിനുള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ ലളിതാപരമേശ്വരിയെ കണ്ഡലിനീ എന്നു പറയാം.

നമ്മുടെ പ്രാണശക്തി നില്ക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പടിയാണ് ഈ കട്ടിയുള്ള പടി മൂലാധാരം. നമ്മുടെ ഞാൻ എന്ന ബോധം വ്യത്യസ്തതലത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. അതിൽ ആദ്യത്തേതും അടിസ്ഥാനമായതുമായ ആധാരം ആണ് മൂലാധാരം.

ബ്രഹ്മഗുന്മിവിഭേദിനീ = ബ്രഹ്മഗുന്മിയെ പിളർക്കുന്നവൾ.

മൂലാധാരത്തിന് മുകളിലായി സ്വാധിഷ്ഠാനമെന്ന ആധാരമുണ്ട്. മുൻ പറഞ്ഞതും മൂലാധാരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ ശക്തിയെ സാധനയിലൂടെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ സ്വാധിഷ്ഠാനം ഭേദിച്ച് മുകളിൽ എത്തും. അവിടെ ഇഡാ പിംഗളാ സുഷുപ്താ എന്നീ പ്രധാന നാഡികൾ കെട്ടുപിണഞ്ഞു ഒരു പ്രധാനകെട്ടായി മാറിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ കെട്ടാണ് ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥി. മുകളിലെത്തിയ കണ്ഡലിനീശക്തി ഈ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥിയെ ഭേദിക്കും. അപ്പോൾ ആ കണ്ഡലിനീശക്തിയെ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥിവിഭേദിനീ എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ബോധതലത്തിൽനിന്ന് നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ മമതാബന്ധമാണ് ഈ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥി. അതായത് എന്തു കിട്ടിയാലും ഈ ലോകത്തുനിന്ന് പോകുവാൻ നമുക്ക് വലിയ താല്പര്യമെന്നും കാണുകയില്ല. നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചുലോകം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ബന്ധങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും നല്ലത് ചത്തുപോകുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് നമ്മൾ വിചാരിക്കും. അച്ഛൻ, അമ്മ, മക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ, ഭാര്യ എന്നിങ്ങനെ എന്റെതായിട്ടുള്ളതെല്ലാം എന്റെ ലോകം. ഈ ലോകം സൃഷ്ടിച്ചത് ബ്രഹ്മാവായതിനാൽ ഈ മമതാബന്ധമാർന്ന കെട്ടിനെ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥി എന്നു പറയുന്നു. ഇത് ഭേദിക്കുക (പിളർക്കുക) പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഇത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണ്. ഈ കെട്ടിനെ ഭേദിച്ച് പോകുക നമുക്ക് വളരെ അസഹ്യമായ കാര്യവുമാണ്. കണ്ഡലിനീശക്തി മൂലാധാരത്തിൽനിന്നുയർന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥിയെ പിളർക്കുമ്പോൾ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ മരണംവരെ സംഭവിക്കാം. ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥി ഭേദനം യോഗദൃഷ്ടിയിലും ലോകദൃഷ്ടിയിലും മരണകാരണമാണ്. ദേവിയെ അടിസ്ഥാനബോധതലത്തിൽനിന്ന് മുകളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഈ മമതാബന്ധമാകുന്ന ലോകത്തെ (ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥിയെ) നമ്മൾ പിളർക്കും.

ഇഡാ, പിംഗളാ, സുഷുപ്താ എന്നീ നാഡികൾ കെട്ടുപിണഞ്ഞ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥി എന്ന കെട്ടിനെ പിളർത്തുന്നവൾ എന്നും മമതാ ബന്ധമെന്ന ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥിയെ ഭേദിക്കുന്നവൾ എന്നും ഇതിനർത്ഥം പറയാം. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായ ദേവിയാണീ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥിവിഭേദിനിയായ ലളിതാപരമേശ്വരി. ആ ശക്തിയെ ഉണർത്തി ഈ മമതാ ബോധത്തെ എങ്ങനെ പിളർത്താം എന്നറിഞ്ഞ് അതുപോലെ ചെയ്താൽ മാത്രമേ ബ്രഹ്മഗ്രന്ഥിവിഭേദിനിയായ ലളിതാപരമേശ്വരിയെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിന് ആത്മവിശകലനം ആവശ്യമാണ്. അതുപോ

ലെ ക്രോമോഡോമോഹമദമാസര്യങ്ങളാകുന്ന ആറ്റം ശത്രുക്കൾ (വൈരികൾ) അല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പെരുമാറ്റവാൻ സാധിക്കണം. നന്മയും തിന്മയും നമ്മളിൽ ഉണ്ടെന്നതിനെ അംഗീകരിക്കണം. നമ്മുടെ സത്യസന്ധതയെ ആരെങ്കിലും ചോദ്യം ചെയ്താൽ അതിലെന്തെങ്കിലും കഴമ്പുണ്ടോയെന്ന് ആത്മവിശ്വാസം ചെയ്ത് അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മൾ അതിനെ അംഗീകരിക്കണം. സത്യസന്ധതയില്ലായ്മ എന്നതുപോലെ മറ്റൊന്നെങ്കിലും തിന്മയുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മൾ അതിനെ അംഗീകരിക്കാനുള്ള മനഃസ്ഥിതി വളർത്തിയെടുക്കണം. അങ്ങനെ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ ബോധതലത്തെ നാം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇത് നമ്മളെ നാംതന്നെ നിരീക്ഷണത്തിനും അംഗീകാരത്തിനും വിധേയമാക്കുമ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. നമ്മൾ നമ്മുടെ ബോധതലത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അത് ഈശ്വരിയുടെ ബോധംതന്നെയെന്നറിയുമ്പോൾ നമുക്ക് കുറ്റബോധമുണ്ടാകുകയില്ല. അതുപോലെ കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സര്യം എന്നീ ആറു വികാരങ്ങൾ എന്റേത് എന്ന തെറ്റിധാരണയാൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ ബോധതലത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും കഴിയാതെ വരുന്നു. ക്രോധമുണ്ടാകുന്ന സമയം നാം അവിടെ ഉണ്ടാകാറില്ല. പിന്നീട് അവയെ ഞാൻ എന്റേത് എന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു വോഴാണ് പ്രശ്നം. ഉണ്ടാകുന്ന സമയത്ത് നാം അവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ നിയന്ത്രിക്കാനാകും. നാം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കി അതായത് പരിമിതനായ എന്റേതാണിതെന്ന് തെറ്റായി ധരിയ്ക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ബന്ധനങ്ങൾ കൈപ്പൊക്കം കാരണം. അവനവനെ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 'ആത്മലാഭാത് ന പരം വിദ്യതേ' ആത്മലാഭത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായി മറ്റൊന്നുമില്ല എന്ന പരശുരാമകല്പസൂത്രാശയം ഇവിടെ ബ്രഹ്മഗുഹവിഭാഗത്തിലെ അതായത് നമ്മുടെ ബോധതലം ഈശ്വരിയെ തന്നെയെന്ന സ്വത്വത്തെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതാണെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ബോധതലത്തിന് (കാഴ്ചപ്പാടിന്) മാറ്റം വരുത്തും.

മണിപുരാതന്തദിതാ = മണിപുരകാധാരചക്രത്തിനുള്ളിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവർ.

ബ്രഹ്മഗുഹയിലെ ഭേദിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുവരുന്ന ആധാരചക്രമാണ് മണിപുരകം. ഈ ചക്രം രത്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. രത്നങ്ങൾ എപ്പോഴും പ്രഭ ചൊരിയുന്നതാണ്. സാധാരണബോധത്തിൽനിന്നുയർ

നാൽ പ്രകാശഗോളങ്ങൾ കാണാൻ സാധിക്കും. പ്രകാശമാണ് എപ്പോഴും ആദ്യത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതി. പ്രകാശം കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് ഒരു വികസിതാനുഭവം ഉണ്ടാകും. ഈ ശരീരത്തിൽ ഒതുങ്ങി കിടക്കുന്ന ബോധമല്ല ഞാൻ. നേരെമറിച്ച്, പരന്നു വികസിച്ചുകിടക്കുന്ന ബോധമായാണ് തോന്നുക. ഈ തോന്നലുണ്ടായാൽ അതിൽ അഭിരമിക്കാൻ തോന്നും. ഈ ആദ്ധ്യാത്മികനേട്ടത്തിൽ അഭിരമിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് നമുക്ക് ഒരു കെട്ടായിതോന്നും. തടസ്സമായിത്തീരുന്ന സാധനാനുഭൂതിയെ ഭേദിച്ച് മുന്നേറണം.

വിഷ്ണുഗ്രന്ഥിവിഭേദിനീ = വിഷ്ണുഗ്രന്ഥിയെ ഭേദിക്കുന്നവൾ.

വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് വിഷ്ണു. വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നതായി മാത്രം തോന്നിയാൽ അത് ഒരു കെട്ടായി മാറും. വികാസം പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല. ദേശം അഥവാ സ്വേയ്സ് മാത്രമേ വികാസംകൊണ്ട് വന്നിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോൾ സ്വേയ്സും ടൈമും (ദേശകാലങ്ങൾ) ഈ അവസ്ഥയിൽ വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഈയവസ്ഥയിൽ അവനവൻ എവിടെയൊക്കെയോ എത്തിയെന്ന മിഥ്യാധാരണയുണ്ടാകും. ഈ തെറ്റായ അനുഭൂതി ഒരു കെട്ടായി മാറുന്നു അഥവാ തടസ്സമായി മാറുന്നു. ഇതിനെയാണ് വിഷ്ണുഗ്രന്ഥിയെന്നു പറയുന്നത്. ഈ കെട്ടിനെ ഭേദിച്ച് മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നവൾ ആണ് ലളിതാപരമേശ്വരി. അങ്ങനെ ഭേദിച്ചു മുന്നോട്ടുപോയാൽ എന്തു വിചാരിക്കുന്നുവോ അത് സാധിക്കും.

(തുടരും)

കേരളീയ ദിവ്യദേശങ്ങളിലെ താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

സമ്പാദകൻ : ദാമോദർ നാരായണൻ സി.എൻ.

കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച

6. ശ്രീ അതുതനാരായണക്ഷേത്രം, തൃക്കൊടിത്താനം

പഞ്ചപാണ്ഡവരിൽ ഇളയവനായ സഹദേവനാൽ സ്ഥാപിതമായതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവൻ അതുതനാരായണൻ അഥവാ അതുതനാരായണൻ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ഒരേ ശ്രീ

കോവിലിനുള്ളിൽത്തന്നെ കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാട്ടും മുഖമായി യഥാക്രമം മഹാവിഷ്ണുവും യോഗനരസിംഹവും കുടികൊള്ളുന്നു. യോഗപട്ടാസനസ്ഥനായ ശ്രീ നരസിംഹപ്രതിഷ്ഠയുള്ള കേരളത്തിലെ അപൂർവ്വം ക്ഷേത്രങ്ങളിലൊന്നാണ് ഇവിടം. ശ്രീകോവിലിനകത്ത് മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ പീഠത്തിൽ ഗരുഡനുമുകളിലിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്മീനാരായണ ബിംബം (കല്പകവല്ലിതായാർ) ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഇവിടത്തെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. അഞ്ചു പൂജകൾ നിത്യവും ഇവിടെ നടത്തപ്പെടുന്നു.

7. ശ്രീ ഇമയവരപ്പക്ഷേത്രം, തിരുച്ചിറ്റാറ്റ്

യുധിഷ്ഠിരനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിത്യവും രണ്ടു പൂജവീതവും വാർഷികമായി ഉത്സവവും നടത്തപ്പെടുന്നു. അയ്യപ്പൻ ഗോശാലകൃഷ്ണൻ എന്നിവർ ഇവിടത്തെ ഉപദേവന്മാരാണ്.

8. ശ്രീ മായപിരാൻക്ഷേത്രം, തിരുപ്പലിയൂർ

ഭീമനാൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ദിവസേന അഞ്ചു പൂജകളും വാർഷികമായി ഉത്സവവും നടത്തപ്പെടുന്നു. യക്ഷി, അയ്യപ്പൻ, ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സ്, നാഗങ്ങൾ എന്നിവർ ഇവിടത്തെ ഉപദേവതകളാണ്.

9. ശ്രീ കുറുപ്പക്ഷേത്രം, തിരുവാറന്തള

കേരളത്തിലുടനീളം പ്രസിദ്ധമായ ഈ ക്ഷേത്രം അർജ്ജുനനാൽ നിർമ്മിതമായതാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ബലരാമൻ, ശിവൻ, ഗണപതി, ശാസ്താവ്, യക്ഷി, എറക്കാവ് ഭഗവതി, നാഗങ്ങൾ എന്നിവർ ഉപദേവതകളാണ്. ദിവസേന അഞ്ചു പൂജകളും ഓണക്കാലത്ത് ഉത്സവവും ഇവിടെ നടത്തപ്പെടുന്നു.

10. ശ്രീ പാമ്പനയ്യപ്പക്ഷേത്രം, തിരുവൻ വണ്ടൂർ

നകലനാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ നമ്മാൾവാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട പാസുരം (സ്തുതി) കാണപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയും ദിവസേന അഞ്ചു പൂജയും വാർഷികമായി പത്തു ദിവസത്തെ ഉത്സവവും നടത്തപ്പെടുന്നു. ഗണപതി, ശിവൻ, ശാസ്താവ് എന്നിവർ ഉപദേവതകളാണ്.

11. ശ്രീ അനന്തപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം, തിരുവനന്തപുരം

കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയായ തിരുവനന്തപുരം അറിയപ്പെടുന്നതുതന്നെ ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ മുർത്തിയായ അനന്തപത്മനാഭന്റെ

പേരിലാണ്. വലിയ വാതിലുകളോടും ചുമരുകളോടും കൂടിച്ചേർന്ന ഈ ക്ഷേത്രസമുച്ചയം ദ്രാവിഡ കേരള മിശ്രിതമായ വാസ്തുശാസ്ത്രത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മൂലസ്ഥാനം കേരളത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തുള്ള കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രമാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ശ്രീവിലാസംഗലത്ത് സ്വാമിയാരാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതാണിതെന്ന് ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്.

അനന്തശായിയായ ശ്രീപത്മനാഭന്റെ 18 അടി നീളമുള്ള ബിംബമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. കടിശർക്കര എന്നു പേരുള്ള ഒരുതരം ഔഷധ മിശ്രിതത്താൽ പൊതിഞ്ഞതാണ് ഈ ബിംബം. മൂന്നു വാതിലുകളോടുകൂടിയതാണ് ഇവിടത്തെ ശ്രീകോലിൽ. 12,000 സാളഗ്രാമങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായതാണ് ഈ ബിംബമെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിനാണ് ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഭരണച്ചുമതല. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുറ്റുമതിലിനകത്തുതന്നെ തെക്കേടം, തിരുവമ്പാടി എന്ന പേരിൽ രണ്ടു ശ്രീകോവിലുകൾ വേറെ ഉണ്ട്. അവിടെ യഥാക്രമം നരസിംഹവും പാർത്ഥസാരഥിയായ കൃഷ്ണനും കൂടികൊള്ളുന്നു.

പൂജകളും മറ്റു ചടങ്ങുകളും

ഇവിടെ ദിവസവും നാലു പൂജകളും രണ്ടു ശീവേലിയും നടത്തപ്പെടുന്നു. രാവിലെ ആദ്യത്തെ പൂജ സ്നാനബിംബത്തിനാണ്. പൂജയുടെ സ്നാനകാലത്ത് ബിംബം പുറത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളിക്കുകയും പുറത്ത് മണ്ഡപത്തിൽവെച്ച് വിശേഷ അഭിഷേകങ്ങളും അലങ്കാരങ്ങളും ചെയ്തശേഷം അകത്തേക്കെഴുന്നള്ളിച്ച് പൂജ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം ഉഷ്പൂജ, ശീവേലി, എഴുന്നള്ളിപ്പ് എന്നിവ നടത്തപ്പെടുന്നു. രാവിലെ 11 മണിയോടുകൂടി ഉച്ചപൂജയും അതിനുശേഷം ശീവേലിയും. വൈകിട്ട് 6.30ന് അത്താഴപൂജ. വർഷത്തിൽ രണ്ടു തവണയായി ഉത്സവവും നടത്തപ്പെടുന്നു. ആറു ദിവസങ്ങളിലായി ദ്രവ്യകലശവും വർഷാവർഷം നടക്കുന്നു.

വ്യാസൻ, ഗണപതി, ശാസ്താവ് എന്നിവർ ഇവിടത്തെ മറ്റു ഉപദേവതകളാണ്.

ദിവ്യദേശക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ബിംബത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലേതൊഴിച്ചുള്ള മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ബിംബത്തിന് സാധാരണയായി കേരളത്തിൽ കണ്ടു വരാറുള്ളതും

തന്ത്രസമുച്ചയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമായുള്ള മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ രൂപത്തിൽനിന്നും സവിശേഷമായ ഒരു മാറ്റമുണ്ട്. സമുച്ചയപ്രകാരമുള്ള മഹാവിഷ്ണു ശംഖചക്രഗദാപത്മധാരിയാണ്.⁷ എന്നാൽ ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ താഴെയുള്ള വലത്തേ കൈയിൽ ഗദ കാണുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ഇടത്തേ കൈയിൽ പത്മത്തിനു പകരം മൺകട്ടയാണ് ഉള്ളത്. ആൽബർട്ട് ജെ. ഗെയിൽ (Albert J. Gail) എന്ന പണ്ഡിതൻ എഴുതിയ ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ഈ രൂപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശം കാണാം.⁸ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഈ ബിംബത്തിന് C.E. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കാലപ്പഴക്കമുണ്ട്. പ്രാചീനഭാരതത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലായി ഈ രൂപം നിലനിന്നിരുന്നതായും കരുതപ്പെടുന്നു. ഇടത്തേ കൈയിലുള്ള മൺകട്ട പൃഥ്വിതത്ത്വത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ വലത്തേ മാർത്തായി ശ്രീവത്സമുദ്രയും കാണാം. ഇത് ലക്ഷ്മീദേവിയെ കുറിക്കുന്നു. ലക്ഷ്മീദേവിയെ മാറിലും ഭൂമീദേവിയെ കൈയിലും താങ്ങിയിരിക്കുന്ന മഹാവിഷ്ണുവാണ് കേരളദിവ്യദേശങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠ.

ആറു നൂറ്റാണ്ടുകളായി കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രപാരമ്പര്യത്തിന്റെ പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമായി തന്ത്രസമുച്ചയത്തെ കണക്കാക്കിപ്പോരുന്നു. മുകളിൽ വിവരിച്ച മൂർത്തിയുടെ ധ്യാനം വേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നമില്ല. തന്ത്രസമുച്ചയത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പ് എങ്ങനെയായിരുന്നു ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും പൂജകളും നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നത്? ഇവിടെയുള്ള ബിംബത്തിന്റെ കാലഘട്ടം വച്ചുനോക്കിയാൽ C.E. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടോളം പഴക്കമുണ്ട് ഈ ദിവ്യദേശക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക്. എന്നിട്ടും ദിവ്യദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ആഴ്വാന്മാരെപ്പറ്റിയോ കേരളജനത സുപരിചിതരല്ല. ദിവ്യദേശങ്ങളിലേക്കും അവിടുത്തെ താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലേക്കുമുള്ള ചെറിയ ഒരു എത്തിനോട്ടം മാത്രമാണ് ഈ പഠനം. ഇനിയും ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളേയും അതിന്റെ മറ്റു ബഹുമുഖങ്ങളായ സവിശേഷതകളേയും പറ്റിയുള്ള വിശദമായ പഠനം വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

7. ഭാസ്വൽ ഭാസ്വൽ സഹസ്രപ്രമേരിദരകൗമോദകീപങ്കജാനി ത.സ. 7.6.5

8. "The earth and the lotus: A contribution to Vishnu's Iconography in india" by Albert J. Gail, University of Berlin.

ഭഗവദ്ഗീത - ഒരു പുനർവായന (11)

എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

തതഃ ശബ്ദാശ്ച ഭേദശ്ച പണവാനകഗോമുഖാഃ

സഹസൈസവാഭ്യാഹന്യന്ത സ ശബ്ദസ്മൃതലോഭവത്

1/13

അതിനുശേഷം ശംഖം, ഭേരി, പണവം, ആനകം, ഗോമുഖം എന്നിവ പെട്ടെന്ന് മുഴക്കി. ആ ശബ്ദം കോലാഹലമായി ഭവിച്ചു.

ഭീഷ്മപിതാമഹന്റെ ശംഖധ്വനിയെ തുടർന്ന് കൗരവപടയിലുള്ള ഓരോരുത്തരും ശംഖുകൾ, പെരുമ്പറകൾ, ഇലത്താളങ്ങൾ, മൃദംഗങ്ങൾ, കഴലുകൾ തുടങ്ങിയ വിവിധതരങ്ങളായ വാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കൽ തുടങ്ങി. പിതാമഹനായ ഭീഷ്മർ സിംഹനാദസദൃശമായ ശംഖധ്വനിയെ പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ യുദ്ധഭൂമിയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ മാറി അന്തരീക്ഷം സംഹാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിത്തീർന്നു. ഭീഷ്മരുടെ ശംഖുവിളിയ്ക്കുശേഷം അത്ര ആസ്വാദ്യകരമല്ലാത്ത ഒരന്തരീക്ഷമായി മാറി യുദ്ധഭൂമി. ആ കരുക്ഷേത്രവും ആ കാലഘട്ടവും അതിദാരുണമായ സംഭവങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് ഈ ഘോരശബ്ദത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ശബ്ദത്തിൽനിന്നാണല്ലോ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുണ്ടാകുന്നത്. താളത്തോടും ശ്രുതിബദ്ധതയോടും കൂടിയ ശബ്ദത്തിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിയുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ സംഹാരമാകട്ടെ താളവും ശ്രുതിബദ്ധതയുമില്ലാത്ത ശബ്ദത്തിലൂടെയാണ്. സംഹാരത്തിന്റെതായ ശബ്ദമാണ് ഉയർന്നത്. അവിടെ ഉയർന്നതായ വാദ്യഘോഷങ്ങൾ താളശ്രുതിരഹിതമായവ ആയതിനാൽ കോലാഹലമായി ഭവിച്ചു എന്നിവിടെ പറയുന്നു.

തതഃ ശ്വേതൈർഹയൈര്യുക്തേ മഹതി സ്യന്ദനേ സ്ഥിതൗ

മാധവഃ പാണ്ഡവശ്ചൈവ ദിവ്യൗ ശംഖൗ പ്രദൃശുഃ.

1/14

അപ്പോൾ വെളുത്ത കുതിരകളോടുകൂടിയ മഹാരഥത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവും അർജ്ജുനനും അവരുടെ ദിവ്യങ്ങളായ ശംഖുകൾ വിളിച്ചു.

ഭഗവദ്ഗീതയിൽ ആദ്യമായാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിലൂടെ കൃഷ്ണർജ്ജുനന്മാരെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടെ സഞ്ജയൻ ധൃതരാഷ്ട്രരോട് ശ്രീകൃഷ്ണർജ്ജുനന്മാരുടെ രഥത്തെയും കുതിരകളെയും പറ്റി പറയുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവ്, വില്ലാളിവിരനായ അർജ്ജുനൻ, അവർ ഇരിക്കുന്ന മഹാരഥം, ആ രഥത്തിൽ പൂട്ടിയിരിക്കുന്ന വെളുത്ത കുതിരകൾ, അവരുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള ശംഖധ്വനി എന്നിവയെല്ലാം ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം വായിച്ചെടുക്കാവുന്ന ആശയം മഹത്തരമാണ്.

കുഞ്ഞിക്കട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ ഭാഷാഭാരതത്തിലെ വരികൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

‘എയ്യന്നോരിൽ ജിഷ്ണു മുമ്പൻ
ഗാഞ്ചീവം വില്ലിൽ ഉത്തമം
കൃഷ്ണൻ എല്ലാരിലും മുമ്പൻ
ആയുധത്തിൽ സുദർശനം
രോചമാനൻ വാനരനോ
കേതു കേതുവിൽ ഉത്തമം.’

വില്ലാളിവിരനാണ് അർജ്ജുനനെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ അത്യുത്തമമായ ഗാഞ്ചീവമെന്ന വില്ലുണ്ടെന്നും ആ കുരുക്ഷേത്രഭൂമിയിലെ സകലരിലും വച്ച് സർവ്വശ്രേഷ്ഠൻ ശ്രീകൃഷ്ണനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ സർവ്വോത്തമമായ സുദർശനമെന്ന മഹാചക്രമാണുള്ളതെന്നും അവരിരുപേരുമിരിക്കുന്ന മഹാരഥത്തിന്റെ കൊടിയിൽ സാന്നിധ്യം ചെയ്യുന്നത് തിളക്കമാർന്ന വാനരശ്രേഷ്ഠനായ ഹനുമാനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കുരുക്ഷേത്രഭൂമിയിലെ ശ്രീകൃഷ്ണർജ്ജുനന്മാരുടെ ആചിത്രത്തെ ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത് ഗീതാപഠനത്തിന് സഹായകമാകും.

വിശ്വകർമ്മാവ് ഇന്ദ്രന്റെ സഹകരണത്തോടെ നിർമ്മിച്ച് അർജ്ജുനന് നൽകിയതാണീ രഥം. ആ രഥത്തിന്റെ കൊടിയിൽ ഭീമസേനനോടുള്ള പ്രീതിയാൽ ഹനുമാൻ തന്റെ ആത്മസ്വരൂപത്തെ സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ കപിധ്വജം എന്നാണ് പറയുന്നത്. വിശ്വകർമ്മാവിന്റെ നിർമ്മാണരീതിയും ഹനുമാന്റെ സാന്നിധ്യവും ഈ മഹാരഥത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. അതുപോലെ രഥത്തിൽ പൂട്ടിയിരിക്കുന്ന വെള്ളകുതിരകളും ചിന്തോദ്ദീപകങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ സൂചിപ്പി

ക്കുന്നു. അർജ്ജുനരഥത്തിൽ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നത് നാല് കുതിരകളാണെങ്കിലും കരുക്ഷേത്രത്തിൽ യുദ്ധത്തിനായി അണിനിരന്നപ്പോൾ നൂറ് കുതിരകളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനുകാരണം, അരക്കില്ലത്തുനിന്ന് പാണ്ഡവർ രക്ഷപ്പെട്ട് പോകുമ്പോൾ ഒരു തടാക സമീപമെത്തി. ആ തടാകത്തിൽ സഖിമാരുമൊത്ത് ജലക്രീഡ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചിത്രരഥൻ എന്ന ഗന്ധർവൻ പാണ്ഡവരുമായി അവിടെവെച്ച് യുദ്ധം ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട ചിത്രരഥൻ ആജീവനാന്തം നില്ക്കുന്ന സഖ്യത്തെ പാണ്ഡവരുമായി ചെയ്യുകയും ചിത്രരഥൻ അർജ്ജുനന് ചാക്ഷുഷീവിദ്യ ഉപദേശിക്കുകയും അക്ഷയമായിരിക്കുന്ന നൂറു വെള്ളകുതിരകളെ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അവയിൽ എത്ര കുതിരകൾ ചത്തുപോകുന്നുവോ അത്രയും കുതിരകൾ വീണ്ടും ആ ഗണത്തിൽ ഉണ്ടായി എന്നെന്നും കുതിരകളുടെ എണ്ണം നൂറായിത്തന്നെ നിലനില്ക്കും. ഇതാണ് കരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഥത്തിൽപൂട്ടിയ കുതിരകളുടെ പ്രത്യേകത. നാല് കുതിരകളെ പൂട്ടിയ രഥത്തിൽ യുദ്ധസമയത്ത് എത്തിച്ചേർന്നതാണ് നൂറു കുതിരകൾ. ആ നാല് വെള്ളകുതിരകളാകട്ടെ ഖാണ്ഡവദഹനത്തിന് സഹായച്ചതിന് പ്രത്യുപകാരമായി അഗ്നിദേവൻ നല്കിയതാണ്. അർജ്ജുനന്റെ രഥത്തിന് മൂന്നു ചക്രങ്ങളുണ്ടെന്നും മൂന്നു ചലനങ്ങളാണെന്നും മഹാഭാരതത്തിലെ അനുശാസനപർവ്വത്തിൽ പറയുന്നു. ഈ മൂന്നു ചക്രങ്ങൾ സത്യാം രജസ്സ്, തമസ്സ് എന്നിവയേയും അവയുടെ ചലനങ്ങൾ ഉച്ചം, നീചം, മധ്യം എന്നിവയേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ അർജ്ജുനന്റെ നാലു വെള്ള കുതിരകൾ സമയം, വിധി, ഊശ്വരേച്ഛ, പ്രയത്നം എന്നിവയേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ജീവിതരഥത്തിന് സത്യാരജോതമോ ഗുണങ്ങളാകുന്ന മൂന്നു ചക്രങ്ങളുണ്ടെന്നും ജീവിതരഥം ചിലപ്പോൾ നീചാവസ്ഥയിലും ചിലപ്പോൾ മധ്യാവസ്ഥയിലും ചിലപ്പോൾ ഉച്ചാവസ്ഥയിലുമാണെന്നും ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതരഥത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിൽ സമയം, വിധി, ഊശ്വരേച്ഛ, സ്വപ്രയത്നം എന്നിവ ഒരേപോലെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതാണെന്ന് അവയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന നാലു കുതിരകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നാലു കുതിരകൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ അഞ്ചെണ്ണമാണെങ്കിലും ത്വഗിന്ദ്രിയം ചക്ഷുസ്സ്, നാസാ, രസനാ, ശ്രോത്രം എന്നീ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ അന്തർഭവിയ്ക്കുന്നതിനാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാൻ നാലു കുതിരകൾ മതി.

ഈ അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങളെയും ഒരേപോലെ നിയന്ത്രിച്ചാൽ മാത്രമേ ജീവിത രഥത്തെ വിജയപഥത്തിലെത്തിയ്ക്കാൻ സാധിക്കൂ എന്ന് കാണിക്കുന്നു. യുദ്ധസമയമായപ്പോൾ നൂറ് കുതിരകൾ രഥത്തിൽ സന്നിഹിതരായി. ഈ നൂറ് കുതിരകളെ ഒരുമിച്ച് നിയന്ത്രിയ്ക്കാൻ സമർത്ഥനായ ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവ് നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയത്തിലിരുന്നുവെന്നാണ് അർത്ഥജ്ഞനോടു പറയുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ എല്ലാ രസങ്ങളും ഒരുമിച്ച് അത്യുച്ചസ്ഥായിയിൽ ഒരേ പോലെ കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് ഭഗവാൻ ശാന്തരസപ്രധാനനാണ്. മാത്രമല്ല, ഈ മഹാരഥത്തിലെ കൃഷ്ണാർത്ഥജ്ഞന്മാരുടെ സാന്നിധ്യം കറുപ്പ്, വെളുപ്പ് എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുടെ സാമഞ്ജസസമ്മേളനത്താൽ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു യുദ്ധഭൂമിയാണ് ഈ ജീവിതമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. കൂടാതെ കൃഷ്ണാർത്ഥജ്ഞന്മാർ തങ്ങളുടെ ദിവ്യങ്ങളായ ശംഖുകൾ ഒരുമിച്ച് ഊതിയെന്ന് ഈ ശ്ലോകം പറയുന്നു. ഇവിടെ കൃഷ്ണൻ ഭഗവാനും അർത്ഥജ്ഞൻ ഭക്തനാകയാൽ അവർ ഒരുമിച്ച് ശംഖുകൾ ഊതിയപ്പോൾ ഈശ്വരന്റെയും ഭക്തന്റെ പാരസ്പര്യത്തെ കാണിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പാരസ്പര്യമുള്ളവർക്കേ ജീവിതത്തിൽ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നും കാണിക്കുന്നു. ഈശ്വരനുമായുള്ള പാരസ്പര്യം ലഭിക്കാത്തവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം ലഭിക്കുകയില്ല.

പാണ്ഡുജന്യം ഹൃഷീകേശോ ദേവദത്തം ധനഞ്ജയഃ

പൗണ്ഡ്രം ദധൗ മഹാശംഖം ഭീമകർമ്മാ വൃകോദരഃ

ഹൃഷീകേശനായ (ജഗദ്പ്രകാശകനും ഇന്ദ്രിയനിയന്താവുമായ) ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാണ്ഡുജന്യം എന്ന ശംഖും ധനഞ്ജയൻ (അർത്ഥജ്ഞൻ) ദേവദത്തം എന്ന ശംഖും വൃകോദരൻ (ഭീമസേനൻ) പൗണ്ഡ്രം എന്ന മഹാശംഖം വിളിച്ചു.

അനന്തവിജയം രാജാ കന്തീപുത്രോ യുധിഷ്ഠിരഃ

നകലഃ സഹദേവശ്ച സുഘോഷമണിപുഷ്പകൗ

കന്തീപുത്രനും രാജാവുമായ യുധിഷ്ഠിരൻ അനന്തവിജയം എന്ന ശംഖും നകലസഹദേവന്മാർ യഥാക്രമം സുഘോഷം എന്ന ശംഖും മണിപുഷ്പകൗ എന്ന ശംഖും വിളിച്ചു.

(തുടരും)

ശ്രീപുരം
അഷ്ടനാഗേശ്വരക്കാവ്
നാഗരാജോത്സവം 2017
ഒക്ടോബർ 13,14,15 തിയ്യതികളിൽ
നടത്തപ്പെടുന്നു

Printed and Published by Sreekanth.C, owned by Shripuram Publications and printed
at MAMA offset print, Irinjalakkuda, Thrissur, and published at Thrissur,
address: Shripuram Publications, Madayikkonam, post, Irinjalakkuda, Thrissur, Ker-
ala, 680712. Editor: D.Prakash